

Mili darovi za društvo vednega češčenja: Kalobje 10 K 40 h, sv. Vid nad Valdekom 9 K, Šmarje 36 K, sv. Miklavž pri Ormožu 14 K 22 h, sv. Bolfank na Kogu 6 K 4 h, Nazarje 10 K 64 h, Rogatec 5 K 40 h, Pernice 20 K, Fram 20 K, Kamca 14 K, Teharje 34 K, Planina 10 K 40 h, sv. Jedert nad Laškim 15 K 26 h.

Bralno in pevsko društvo »Mari-bor« priredi v nedeljo dne 31. sušca 1901 v veliki dvorani »Narodnega doma« gledališko predstavo. Uprizori se »Zapravljevec«, igrokaz s petjem v 3 dejanjih. Poslovenil J. Ogrinec. Začetek ob 8. uri zvečer. Med posameznimi dejanji svira slavna veteranska godba. Vstopnina: sedeži v dvorani od 1.—5. vrste po 50 kr., od 6.—10. vrste po 40 kr. in od 11.—16. vrste po 30 kr., stojišče v dvorani 20 kr., sedeži na galeriji po 15 kr., stojišče na galeriji 5 kr. Vstopnice se dobe dne 31. sušca od 2.—4. ure popoldne in od 7.—8. ure zvečer pri blagajni v »Narodnem domu«. Člani, ki se ne morejo izkazati, da so plačali udnino za zadnji mesec, in tisti, ki še niso člani društva, dobe vstopnico le, ako plačajo razun vstopnine še 10 kr. udnine. Nečlani pristopijo na ta način k društvu. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Gospodarsko-bralno društvo v Kozjem je v prvi odborovi seji dne 19. sušca izvolilo si za podpredsednika g. dr. Mart. Šribarja, c. in kr. sodn. pristava; tajnikom g. Anton Drogenika, kaplana; blagajnikom g. Jožef Druskoviča, trgovca; knjižničarjem g. Mihael Pustiška, kmečkoga sina; namestnikom pa gg.: Janez Elsbacher, trgovec in Mihael Horvat posestnik in gostilničar. To so toraj nove po hudi borbi izvoljene mladike našega društva. Bog daj, da bi stoterni sad obrodile! — Gospodarsko-bralno društvo v Kozjem prosi vse rodoljube in prijatelje društva po deželi, naj nam pridejo na pomoč z darovi knjig, ker naša knjižnica je žal zelo slaba pri knjigah. Dragi rodoljubi, prav lepo vas prosimo, kateri imate na razpolago vsakovrstnih knjig, ne pozabite našega društva; ampak krepko mu pritecite na pomoč. Zelo vam bodo hvaležni naši društveniki — čitatelji. Saj veste iz poročil »Slovenskega Gospodarja«, da je naše društvo pretrpelo marsikaj hudega, predno se je otreslo jarma Pikelnovega, in je sedaj silno potrebno vsakovrstnih podpor.

Kmetijsko bralno društvo »Sloga« se priporoča vsem prijateljem, da mu blagovolijo darovati pošteni zabavni knjig. Kdor bi imel takih knjig v večji množini, želi mu jih odbor tudi odkupiti.

Vinc. Ušen, predsednik.

Poučni shod vinarskega društva v Vurbergu se je dobro obnesel. G. J. Bele je govoril o trsarstvu in sadjarstvu, za kar mu navzoči vinogradniki izrekajo zahvalo.

Cerkvene zadeve.

Kako so se začeli odpustki sv. leta?

(Konec.)

Od leta 1500 skozi 200 let je bilo redno vsako 25. leto sveto leto. L. 1625 za papeža Urbana VIII., l. 1650. za papeža Inocencija X., l. 1675. za papeža Klementa X., l. 1700. za papeža Klementa XI., l. 1725. za papeža Benedikta XIII., l. 1750. za papeža Benedikta XIV., l. 1775. za papeža Pija VI. — Papež Pij VIII. ni mogel l. 1800. obhajati jubileja, ker je tedaj vladal po celi Evropi vojni sunder, upor in strah. Devetnajsti jubilej pa je otvoril leta 1825. papež Leon XII. O tem jubileju nam je priča danes slavno vladajoči papež Leo XIII., ker ga je sam preživel in opravljal tedaj kot deček od 15. let. »Sami smo priča,« veli Leon XIII. v svoji buli od 11. velikega travna 1899, v kateri naznanja dvajseti veliki jubilej, »ko-

like važnosti za zveličanje je bil zadnji jubilej, kateri se je, ko smo še bili Mi mladi, svečano obhajal pod papežem Leonom XII. Rim je tedaj bil veliko in povsem varno pozorišče glede verskih občutkov. Pomnimo kakor da bi sedaj z očmi gledali, kako so prihajali romarji: kako je velika množica v lepem obhodu obiskavala veličastne cerkve, kako so apostolski mošnje javno po mestu pridigovali. Kako se je na najslavnejših svetih krajih večnega mesta hvala božja prepevala, kako papež, spremljan od svojih mnogoštevilnih kardinalov, daje vsem vzgled pobožnosti in krščanske ljubezni.

Tako govori sam papež Leo XIII. o zadnjem jubileju, kateri je bil pred 75 leti. Pokojni Pij IX. ni mogel slaviti svetega leta, dasiravno je živel in vladal l. 1850 in l. 1875., ker so obakrat bili tako slabi časi, da se to ni moglo izpeljati. Sedaj leta 1900 smo obhajali dvajseti jubilej v novi zavezi.

Vrh teh velikih jubilejev pa se mnogo-krat obhajajo tudi mali jubileji pri izvanrednih dogodkih. V teku časa so namreč papeži ukrenili, razun teh v gotovih dobah so ponavljajočih svetih let izvanredne razpisati. Tako namreč pri nastopu vlade kakega papeža, pri veliki občni prošnji vsega krščanstva ali samo posamezne dežele, posebno pa stiske, trpljenje in nevarnosti vesoljne cerkve ali samo enega dela so večkrat dale povod h kakemu jubileju.

Po svojem bistvu presega daleč krščanski jubilej judovskega. Kaj je bilo 50. leto za Jude z ozirom na posvetno, to je naše sveto leto za višje, čeznaravno dušno življenje. Je čas milosti, za katerega papež naznani popolni odpustek pod gotovimi pogoji. Zato da so spovedniki za ves ta čas še posebno pooblašteni, da dajo odvezo od takih grehov, katere le samo škof ali papež zamorejo odvezati. Kakor skušnja in zgodovina potrđita, bilo je sveto leto vedno blagovoljno za vesoljno cerkev. Porabimo toraj ta sveti čas skrbno in vestno, da se z Bogom spravimo, obrnivši prideltene odpustke v korist naše duše, katera je več vredna kakor vsi zakladi tega sveta. o. B. Šalamun.

Gospodarske stvari.

Kako pridelamo zgodaj zelenjavo?

Zima se bliža svojem koncu. Bog jo odnesi! Posebno mi, ki nas ni obdarila narava s posebnim bogastvom, želimo ji srečno pot. Kdo bi ji pa ne želel! Človek že ne zna, s čim bi se hranil. »Od nedelje do nedelje vsak dan krompir« polaga nam naša varčna gospodinja na mizo in zato pričakujemo tem bolj živo pomladi, ki nam prinese nam najljubšo prikuho — zelenje.

Da se pa naša želja prej izpolni, pripomoremo lahko tudi sami nekoliko k temu. Kako?

Morda si bil že pri kakem mestnem vrtarju? Da! Potem si gotovo videl tam, da je del njegovega vrta krit s steklom. Vidiš, s pomočjo tega stekla bojuje se mož proti onemu, česar se ti najbolj bojiš, namreč proti pomladanskim mrazovom. Pod tem steklom — v zimskih gredicah — prideluje že v zimi sadike, ki jih presaja potem, ko se ni bati več slane, na prosto.

Posnemaj ga! Da dobiš tudi ti zimske gredice, skopaj na solnčnem kraju 40 cm globoko in 1 do 1½ m široko jamo. Napolni jo nato malo manj nego do vrha s konjskim, če nimaš tega pa z govejim gnojem, katerega dobro popeštas. Vrh njega deni 10 cm na visoko dobre prsti in okoli jame zabij v okvirju štiri deske, vrh katerih razgrni steklena okna, a če teh nimaš, je dober za silo tudi debel, z oljem namazan papir in za največjo potrebo tudi deske, ki se pa morajo po dnevu sneti. V te gredice poseješ seme prav na gosto. Ker dela gnoj vročino, seme kmalu kali in se brzo razvija.

Gredice je treba včasih zaliti z nekoliko mlačno vodo. Tudi okna naj se tu pa tam ob lepem vremenu nekoliko privzdignejo, da pride k rastlinam svež zrak. Če je v gredicah prevelika vročina, lahko se tudi popolnoma snamejo.

Ko so se rastline popolnoma razvile in pride bolj gorko vreme, presadijo se lahko, če se ni bati slane, na prosto. Na ta način zamoremo dobiti tudi mesec in več dni zelenjavo. Da pustimo zelenjavo lahko tudi v gredicah, kjer se popolnoma razvije, menda ni treba praviti. Na tak način imamo zelenjavo lahko v vsakem času. Majhne zimske gredice ne smeje bi manjkati v nobenem vrtu.

Vsaka rastlina pa ni dobra za zgodno rabo, ker se prepočasno razvija. Zato moramo paziti tudi, da rabimo seme samo zgodne vrtnine. Tu hočem navesti samo nekatere zgodne vrste, ki se dandanes najbolj priporočajo.

Zelje: zgodno belo dunajsko; zgodno belo trdo erfurtsko; zgodno belo cesarsko.

Vrzote: najbolj rane nizke ulmske; Mauthnerjeve najbolj rane; rane dunajske.

Kolara bi: dunajski stekleni; erfurtski najbolj rani beli Dreienhrunnen.

Karfijol: erfurtski pritlikovec.

Kumari: najbolj rani ruski; najbolj rani angleški.

Paradižniki: Mauthnerjev solnčni vskod, pritlikovec Pikarazzi najbolj rani; francoski gladki orjaški.

Solata: Mauthnerjeva najbolj rana rumena kamena glava.

Vse te vrste zelenjave prodaja tvrdka: Ed. Mauthner v Budapešti (Andrássy-ut). Kdor se misli na kaj naročiti, piše lahko po lepi, ilustrovani katalog, katerega dobi brezplačno.

Iz »Vin. in vrt. lista.«

Prošnja

za pomoč v napravo novih orgel in v prenovljenje misijonske cerkve sv. Jožefa nad Celjem.

Preč. gg. misijonarji bodo 8. septembra leta 1902 pri sv. Jožefu nad Celjem obhajali 50-letnico, odkar tako neumorno in sadunosno delujejo v naši škofiji v čast Božjo in rešitev neumrjočih duš. Da se to praznovanje vredno in dostojno vrši, namerjavajo gg. misijonarji napraviti nove orgle v čast presv. Rešnjega Telesa in sv. Cecilije in prenoviti misijonsko cerkev.

Udje bratovščine vednega češčenja presv. Rešnjega Telesa so že dalje časa tako srečni, da molijo vsako nedeljo (razven 2. nedelje meseca) in vsak zapovedan praznik eno uro v tej cerkvi sv. Jožefa pred izpostavljenim najsv. Zakramentom. Gg. misijonarji nam pri tej priložnosti altar silno lepo okinčajo in mnogo mnogo gorečih sveč nam oznanjuje očitno pričujočnost Najvišjega.

Da bi se naša bratovščina za to preveliko dobroto hvaležno skazala, vabi s to prošnjo vse hvaležnike, da prav zdatno pripomorejo čč. gg. misijonarjem v napravo novih orgel in v prenovljenje njihove cerkve.

S to prošnjo spolnuje »bratovščina vednega češčenja« veselo svojo dolžnost, katera je: »goreti za čast presv. Rešnjega Telesa in za lepoto hiše Božje, ter za lepšanje revnih cerkvá«. V to število »revnih cerkvá« se mora gotovo uvrstiti tudi cerkev sv. Jožefa nad Celjem, ker je popolnoma revna in nima nobenega premoženja.

S to prošnjo dajemo tudi vsem hvaležnim priložnost, hvaležnost svojo dejansko potrđiti. Kdo še ni skusil milih dobrot čč. gg. misijonarjev?! Komu ni znano, kako neizrečeno goreče da misijonarji delajo po misijonih? Kdo steje kapljice potu, ki jih po leti prelijejo! Kdo more razumeti, koliko mraza da po zimi prestanejo! in vse to — da rešijo duše. O kako neumorno veliko so misijonarji tudi doma storili v minulih zadnjih 50 letih! Koliko duhovnih vaj vodili,